

i øvrigt. Da en tilsvarende bistand i et vist omfang kan tilbydes også af private virksomheder, er en konkurrencesituation i princippet ikke utænkelig.

Konkurrenceproblemerne blev allerede behandlet i den betænkning om teknologisk service, som et handelsministerielt udvalg afgav i 1972, og som lå til grund for loven af 21. marts 1973 om teknologisk service. Udvalget foreslog tilskudssystemet indrettet således, at det blev konkurrencemæssigt neutralt, dvs. at det ikke påvirkede brugerens valg, når han ved placeringen af sine serviceopgaver skulle afgøre, hvor opgaverne blev løst bedst, billigst og med størst effekt. Udvalget advarede dog samtidig mod at overvurdere betydningen af de konkurrencemæssige problemer.

Den tilskuds- og låneordning, der gælder for de godkendte institutter, er bl. a. tænkt som en kompensation for de forpligtelser, institutterne ved godkendelsen påtager sig bl. a. med hensyn til organisationsform og med hensyn til løsning af en række almennyttige opgaver, som i mange tilfælde ikke afkaster indtægter.

Teknologirådet har da også konstateret, at konkurrencen mellem institutterne og private virksomheder ikke under det valgte tilskudssystem udgør noget væsentligt problem. Teknologirådet er dog meget opmærksom på forholdet og har på de områder, hvor problemer kunne tænkes at opstå, aftalt særlige regler og procedurer med såvel institutterne som med de relevante private virksomheders organisationer, i første række Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) og Den Danske Sammenslutning af Konsulenter i Virksomhedsledelse (DSKV), med henblik på at undgå eventuelle konkurrenceproblemer.

Teknologirådets planlægning og virksomhed hviler i øvrigt på den grundholdning, at statslige midler til teknologisk service ikke skal anvendes til løsning af konkrete opgaver, der lige så godt kan løses af private virksomheder uden indsats af offentlige midler.

For så vidt angår sidste del af finansudvalgets spørgsmål bemærkes, at erhvervspolitiske hensyn kan begrunde en særlig indsats til fordel for visse grupper af private virksomheder. Sådanne erhvervspolitiske hensyn gør sig f. eks. gældende i forbindelse med den teknologiske bistand til mindre virksomheder, herunder også etableringsvejledning, eller i forbindelse med bestræbelser for at fremme anvendelsen af en ny teknologi på bestemte områder. Sådanne bestræbelser kan tage form af særlige programmer, der gør det muligt at nedsætte priserne for institutternes ydelser til de grupper af virksomheder, indsatsen specielt retter sig imod. Bl. a. af hensyn til evt. konkurrenceforhold til private virksomheders rådgivning over for sådanne virksomheder er reglerne for tilskud til disse fastlagt efter aftale med de relevante erhvervsorganisationer på området, herunder de rådgivende virksomheders organisationer.

Spørgsmål 5:

„Det fremgår af anmærkningerne til konto 52.01. (side 643), at ca. 2/3 af basistilskuddet ydes til Teknologisk Institut i København og Jydsk Teknologisk Institut, medens resten er fordelt på de øvrige 22 godkendte institutter. En redegørelse udbedes for opretholdelsen af disse 22 institutter med oplysning om, hvorvidt arbejdet ikke kunne koncentreres på de to store institutter.“

Svar:

Det skal indledningsvis bemærkes, at baggrunden for den institutmæssige opdeling mellem Teknologisk Institut i København (TI), Jydsk Teknologisk Institut (JTI) og de øvrige 22 selvejende godkendte institutter bl. a. må søges i forskellige målgrupper. De store institutter (TI og JTI) har traditionelt været indstillet på at betjene de mange mindre og mellemstore virksomheder inden for håndværk og industri over et bredt spektrum af teknisk-faglige, driftsøkonomiske og ledelsesmæssige discipliner. Institutterne under Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV) har en mere udviklingspræget karakter og er opstået, efterhånden som der inden for bestemte brancheområder eller inden for særlige teknologi-områder har vist sig specielle behov